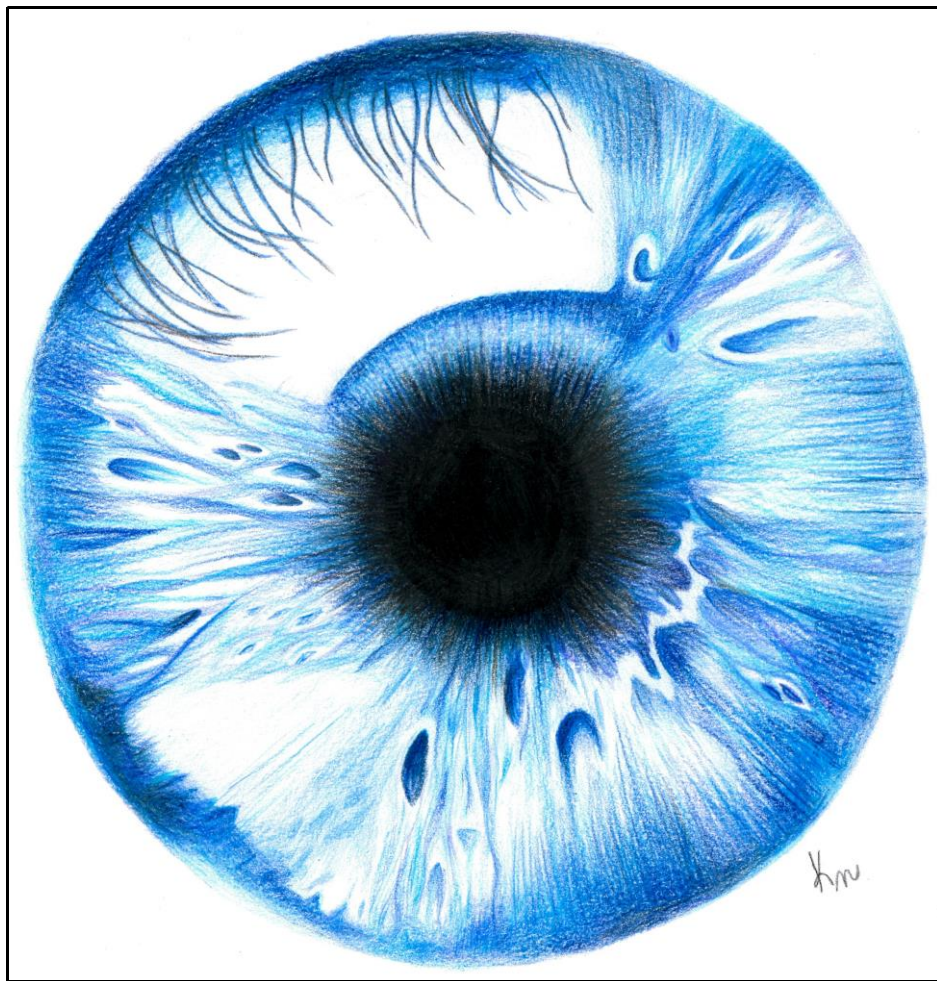

Školáček

číslo 31 27. 6. 2018

AKADEMIE 2018

1. **Projev ředitelky školy** (D. Bohatcová)
2. **Pěvecký sbor ČERVÁNEK** (K. Červený, M. Králová)
3. **Popelky a jejich holoubci, MŠ** (Z. Gruszová, P. Knotková)
4. **Malí indiáni, MŠ** (E. Kopecká, M. Mejtřílková)
5. **10 malých černoušků, ŠD** (H. Puričová)
6. **Vystoupení s padákem, ŠD** (I. Vokřálková)
7. **Aerobik, oddíl aerobiku** (L. Švarcová)
8. **Židovský tanec, 3. C** (H. Janovská)
9. **Tančíte rádi, tan. kroužek, mladší žákyně** (L. Fetterová)
10. **Fantom opery, tan. kroužek, starší žákyně** (L. Fetterová)
11. **Společenský tanec, Eliška Čermáková a Jan Knoch**
12. **Řekni to psn! , 7. B a 7. C** (R. Novotná, P. Procházková)
13. **Zumba** (I. Jindrová)
14. **Boomwhackers** (M. Vojtová)
15. **My jsme žáci 3. B** (M. Králová)
16. **Pravěká mela, 4. B** (L. Kratochvílová)
17. **Street show dance, H. Vojtová, J. Vojtová a K. Rytinová**
18. **Módní přehlídka, 9. A a 9. B** (J. Pazderková)

Výstava vozítka: **kroužek Cadet Car** (M. Drápela, M. Svoboda)

Ozvučení: Květoslav Červený

Výzdoba: učitelky z 1. stupně, vychovatelky ŠD, učitelky MŠ, J. Pazderková a žáci z VČ a ZuŠ

Technické zajištění: L. Roubíček, L. Bílek, J. Bucířal, S. Kubiček, M. Strouhal

Slovní doprovod: Adéla Försterová a Štěpán Štípek

Časopis Školáček: Hana Blažková

Režie: Markéta Šimová

T. Turšnerová 8.C

T. Turšnerová 8.C

T. Turšnerová 8.C

K. Strouhalová 8.C

Pravda nebo lež

OCTOPUSH je hokej pod vodou

Rychlý a urputný vodní sport se odehrává na dně plaveckého bazénu. Hráči drží v jedné ruce malou hokejku a snaží se dotlačit puk do soupeřovy branky. Mají masky, ploutve a dýchací trubice a hra probíhá v krátkých intervalech mezi nádechy, kvůli nimž hráči vyplouvají k hladině. (pravda)

NEJKRATŠÍ VÁLKA v dějinách trvala 38 minut

Anglicko-zanzibarská válka se odehrála 27. srpna 1896. Začala smrtí zanzibarského sultána, po níž se trůnu zmocnil Chalid bin Baghraš. Britské jednotky zahájily z lodí palbu na palác a o pouhých 38 minut později se Barghaš vzdal. (pravda)

L. Jandová 8.A

MLÁĎATA KOALY žerou matčiny bobky

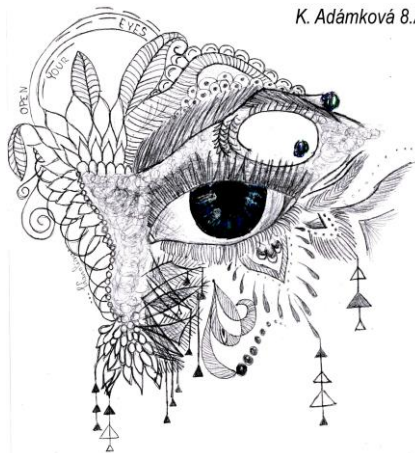
Když je mládě koaly připraveno k odstavení od mateřského mléka, musí si zvykat na potravu tvořenou eukalyptovými

listy. Ty obsahují jedy, z nichž by mládě koaly mohlo vážně onemocnět. Proto matka produkuje zvláštní bobky, v nichž některé z těchto jedů nejsou, a mládě je požívá. (pravda)

RYBA CHŇAPAL má místo jazyka mořskou veš

Parazit je tvor žijící uvnitř jiného živočicha nebo na něm. Chňapal má často parazita, který žije v tlamě. Tento zkroucený tvoreček připomínající veš saje rybě z jazyka krev, až jazyk nakonec uschne a odumře. Parazit pak zaujme jeho místo, aby ryba mohla žrát dál. Z každé rybi kořisti si parazit urve kousek pro sebe. Jak záluďné! (pravda)

K. Adámková 8.A

JEŠTĚRKA ROPUŠNÍK plive krev, aby zastrašila nepřátele

Skutečnost je ještě pozoruhodnější. Ropušník při napadení rozstříkává krev z očí. Dokáže vystřelovat nechutnou tekutinu do dálky tří metrů. Kromě toho se umí nafouknout tak, že vypadá jako ostnatý balón. (pravda)

PRVNÍ NÁVRH VRTULNÍKU načrtl

v 15. století Leonardo da Vinci

Leonardo da Vinci byl tím, čemu se říká „renesanční člověk“, což znamená, že se zajímal o všechno a ve většině věcí byl dobrý. Nejznámější je zřejmě jakožto umělec 15. století, který namaloval Monu Lisu, ale stejně významné jsou jeho nákresy a zápisníky, které po sobě zanechal. Mezi jeho nákresy najdeme první návrhy vrtulníku a potápěčského skafandru, ačkoli to bylo o několik století dříve, než se tyto nápady staly skutečností. (pravda)

V Japonsku vyvinuli RYBÍ ZÁCHOD

Nic takového jako rybí záchod neexistuje, existuje však toaleta se zabudovaným akváriem. Průhlednou nádrž navrhli v Číně pro ty, kteří nemají dost místa pro domácí zvířata. Ryby jsou v ní v naprostém bezpečí, protože akvárium, v němž plavou, je v samotné nádrži. (lež)

VELBLOUDI PLIVAJÍ po lidech či zvířatech, kteří je ohrožují

Cítí-li se velbloud ohrožen, vyvrhne obsah žaludku a spolu se slinami ho plivne na cokoli a kohokoli, kdo jej ohrožuje. Odporné zvratky mají nepřítelé zkrát, potrápit nebo překvapit. Zatímco po lidech

K. Adámková 8.A

plivou velbloudi směs slin a žaludečního obsahu pouze při mimořádném podráždění, používají zlomyslné plivání k řešení sporů s jinými velbloudy, například v otázce, kdo má právo přistoupit dřív k napajedlu (lež).

V 17. století byli žáci školy v anglickém

Etonu trestáni, pokud nekouřili

Dnes je známo, že kouření škodí zdraví a žáčky přistižené při bafání z cigaretay si učitel zřejmě pozve na kobereček. Avšak v 17. století, kdy se šířil mor, si lidé povšimli, že majitelé obchodů s tabákem většinou neonemocněli. Proto v Etonu, škole poblíž Londýna, trestali chlapce, kteří nekouřili lulkový tabák. (pravda)

K. Adámková 8.A

Co na jazyku

Syté červená barva.

Co znamená TOPORNĚ?

Těžkopádně, neobratně...

Vydával STON. Co udělal?

Sténal, úpěl...

HROUŽIL se?

Ponořoval se, nořil se....

DURDIL se?

Zlobil se, hněval se...

Kdo je to CYNIK?

Necitelný, bezcitný, bezohledný člověk..

*Z knih a časopisů vybrala
K. Landová*

Starými pověstmi byli inspirováni žáci v hodinách dějepisu s p. u. Landovou. Jejich úkolem bylo vymyslet pověst o své vesnici nebo názvu místa, který se ve vsi používá.

Kostel Panny Marie

Vasylyna Husar 9. B

Před stovkami let u řeky vyrostla vesnice, pak se stala městem Lyčakiv. Rozkvétalo, rozšířilo se po letech...

Ale najednou nádherné město bylo napadeno Tatary. Občané byli zablokováni ve městě a s velkými zásobami potravin se schovávali v kostele a modlili se. Když zaslechla modlitby, objevila se obyvatelům města Matka Boží a vzala je pod ochranný kryt. Poté nepřátelská vojska ustoupila a město bylo zachráněno.

Následně byl dřevěný kostel vysvěcen na počest svaté Panny Marie a dosud můžete o tomto místě slyšet spoustu legend.

Les Herpuš

Tomáš Pícha 9. B

Kdysi dávno při úplňku bylo na kraji lesa spatřeno slabé světlo, které vznikalo nejspíše hluboko v lese. Všiml si toho pán bydlící ve staré chatrči u lesa.

Tento pán bydlel v chatrči sám a neměl žádné sousedy, neměl ani mnoho přátel a z rodiny mu zbyl jen bratranec, který se na něj občas zajel podívat. Celé dny obdělával svá políčka a staral se o svá hospodářská zvířata. Občas zajel do města, ale byl to velice tichý a nemluvný pán a vzhledem k tomu, že bydlel na polní cestě skryté u lesa, o něm moc lidí nevědělo.

Vyšel tedy z chatrče a šel se podívat do lesa, co to je za světlo. Báł se totiž, že začalo hořet. Když došel blíž, viděl, že nehoří, ale že to světlo vychází z otevřené skály. Vešel do skály, ale už nevyšel. Dlouho o něm nikdo neslyšel, tak se ho lidé z města vydali hledat, ale marně. Ve skále našli jen prasklinu. Toto světlo se prý objevuje jednou za sto let při druhém úplňku v roce.

Pověst o kapličce

Kludie Kabelková 9. B

Kdysi zde žilo plno věřících lidí a neměli se kde modlit k Bohu. Protože do jakéhokoliv kostela či kapličky to měli daleko, rozhodli se postavit si vlastní. Ale nevěděli, kde by bylo to správné místo. A navíc neměli ani moc peněz. Proto se rozhodli udělat sbírku na stavbu kapličky.

Během jednoho roku byly peníze na stavbu kapličky dostatečné. Vytvořili návrhy a přesné rozvržení kapličky. Ale pořád nevěděli, kde by bylo to vhodné místo na postavení malé kapličky. Chtěli, aby kaplička byla na místě, aby to měli zhruba všichni stejně daleko, a

také, aby byla na místě, kde by byla vidět. Jednoho dne bylo oškliko a pršelo. Najednou prosvítllo slunce přes mraky na jedno místo a v tu chvíli si lidé uvědomili, že kaplička má stát na tomto místě. Proto ji postavili na návsi na jednom malém travnatém kousku. A stojí tam dodnes.

K. Nováková 9.B

Pověst o mirošovické kapličce

Alice Havelková 9. B

Mirošovice byly malá a prostá víska. Ta byla naprosto obyčejná. A teď přijde to, na co asi všichni čekáte. Ano, jednoho dne se vše změnilo...

Jednou na Vánoce, kdy byli všichni v pohodlí svých domů a s rodinou slavili, chodil po vesnici malý kluk, žebrák. Chodil od domu k domu, a protože byly Vánoce, lidé byli štědrí, a tak všude dostal něco na zub. Rozhodl se, že si svou dnešní večeři vezme na náves a tam si ji v klidu sní. A tam, na ztemnělé návsi, zahlédl malý klučina stát vysokou, štíhlou postavu zahalenou v černém rouchu splývajícím až k zemi. Měla velmi bledou pleť a zářivé modré oči, ve kterých však bylo cosi, co chlapce nutilo se na ni pořád dívat. Byla to jakási něha, kterou mívají v očích matky. Její tvář obkreslovaly dlouhé tmavé vlasy, a když se chlapec podíval pořádně, zjistil, že pluje nad zemí. Když si jeho udiveného pohledu postava všimla, rozloučila se se slovy: „Pozdrav Pán Bůh,“ a zmizela.

Druhého dne tuto událost chlapec všem vyprávěl, ale nikdo mu nevěřil. Kdo by také věřil malému žebrákovi, zřejmě se mu jen něco zdálo...

Za týden šel chlapec za stmívání opět okolo návsi a téměř na stejném místě znovu uviděl tajemné zjevení, pouze šaty mělo nyní bílé. Chlapec na nic nečekal a začal volat: „Podívejte, podívejte!“ až lidé začali vybíhat ze svých domů. A konečně i ostatní uviděli tento zázrak. Hned druhý den se začalo mluvit o nové kapličce, která by měla být postavena přímo na návsi. Asi po dvou letech se stavba kapličky uskutečnila a stojí tam až dodnes.

Pověst o vzniku staňkovické zvoničky

Josef Kmoch 9. B

Byl slunečný den a předseda Staňkovic potřeboval svolat schůzi o projednání postavení nových obytných domů. Byl tu ale problém. Jak dát všem vědět, že je schůze. Nebyl tu rozhlas. Předseda teda začal vymýšlet, jak dávat obyvatelům vědět, že je schůze, nebo jak je svolávat. Nemohl přeci všechny obcházet dům od domu a osobně to každému říkat. Najednou dostal nápad. Co kdyby uprostřed vesnice postavil zvoničku, na kterou kdyby zazvonil, celá vesnice by se tam sešla. „Teď najít místo, kde ji postavit,“ říkal si v duchu. Bylo možné pouze jedno místo uprostřed vesnice. Naneštěstí tam bydlel jeden starý zahořklý pán, který se stavbou nesouhlasil. Všichni z vesnice ho proto neměli rádi a nebavili se s ním. Stařec to nevydržel a odstěhoval se. Předseda proto neváhal a postavil krásnou zvoničku, okolo které postavil do čtverce čtyři lípy a ohradil dřevěným plotem.

Jelikož už nebylo potřeba postavit další dům, protože se uvolnil dům starce, žádná schůze se tentokrát nekonala.

Kočičí les

Eliška Hořínková 9. B

T. Turšnerová 8.C

Byla jedna krásná dívka, žila se svou rodinou na hradě Pirkštejně. Byla velice škodolibá a pyšná. Otec se jí mnohokrát ptal, proč zahradníkovi ničí růže, nebo dvorním dámám stříhá do sukní díry. Pokaždé se jen smála, že to byla jen legrace. Když jednou její otec vyjel na obchodní cestu, nechal dívku doma, kde ji hlídala chůva. Lidé ji neměli rádi, a tak ji vyhnali z království do nedalekého lesa. Ani v lese se však nechovala lépe. Ničila mraveniště, lámala stromům větve a shazovala ptačí hnízda. To se nelíbilo čarodějnici, která sřezžila les. Zjevila se před dívkou, která zrovna seděla u potoka a prohlížela si žlutě lesklé kameny. Čarodějnice jen řekla: „Na povrchu sice vypadáš krásně, ale uvnitř jsi ošklivá. Stejně jako kočičí zlato, ať jsi tedy kočka.“ A protože lidé často v lese potkávali krásnou kočku, začali lesu říkat Kočičí les.

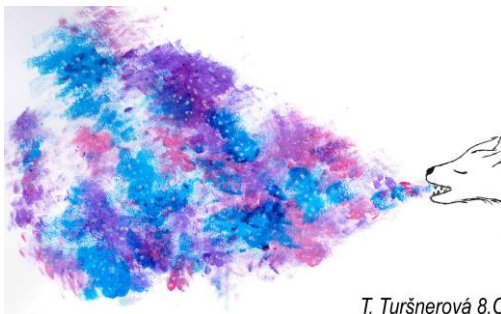
O zemanu Bořitovi

Josef Vokolek 9. B

Je tomu již dávno, koncem třicetileté války, kdy se v českých zemích potulovaly hordy švédských vojáků a plenily města, vesnice i tvrze.

V té době žil na tvrzi v Košicích nedaleko Kutné Hory statečný a dobrý zeman Bořita z Košic. Ačkoliv nebyl právě bohatý, na své poddané byl vždy laskavý a dobře se o ně staral.

Když se jednoho dne doslechl, že se blíží Švédové, přemýšlel, jak by ochránil svou vesnici a její obyvatele. Jeho tvrz nebyla právě dobře opevněná a ve vsi zbyly jen samé ženy, děti a starci. Napadlo ho tedy, že by se všichni mohli ukrýt v kostele, který byl z kamene a měl mohutné kovové dveře.

T. Turšnerová 8.C

Když horda švédských vojáků dorazila do vsi, nenašli tam živé duše. Vesnici vypálili, zásoby a zvířata pobrali a začali se dobývat do kostela. Všichni v kostele se modlili, aby je vojáci ušetřili. Švédové vzali sekery a pokoušeli se rozbít mohutné dubové dveře s pevným kováním. Moc se jim ale nedařilo. Navíc, z ničeho nic, ačkoliv nebe bylo jasné a

slunce svítlo, náhle zahřmělo a hned vedle kostela udeřil blesk a zapálil strom, pod kterým právě stál velitel jednotky. Vojáci se zalekli, považovali to za zlé znamení a rychle ves opustili. Obyvatelé Košic i se svým pánem byli zachráněni. Dodnes najdeme na dubových dveřích do kostela v Košicích záseky od seker švédských vojáků.

Zámek Rataje nad Sázavou

Tereza Vyhnánková 9. B

L. Jandová 8.A

Není známo, z jakých let tu zámek stojí, ale nejpravděpodobněji to bude 11. století. Nikdo neví, jak přesně se tu objevil. Možná sám od sebe a možná ho vyčarovala dívka, která se zde později stala bílou paní. Bylo to tak, že mladá dívka jela na svatbu, ale bohatého knížete si vzít nechtěla. Seslala proto před kočár velké balvany a kočár kvůli tomu sjel z cesty, která vedla na skále. Všichni zahynuli a od té doby tu dívka každou noc straší v podobě bílé paní. Ale zpět k našemu zámku.

Když se podíváme na jeden z komínů našeho zámku, můžeme spatřit vyčnívající hlavu, která patřila tehdejšímu kominíkovi. Tento kominík byl kdysi přivolán do zámecké kuchyně, protože netáhla kamna, mladá kuchtička o tom nevěděla, zatopila v kamnech a kominík se udusil. Dodnes se touto vyčnívající hlavou z komína straší neposlušné děti.

Své představy o životě na Zemi v dávných dobách se pokusili žáci zachytit ve svých představách o cestování v čase.

K. Landová

Výprava do pravěku

Jan Adam 8. A

Když jsem v roce 2369 vynalezl stroj času a vyzkoušel ho, přenesl jsem se do pravěku. Byla zima, ale najednou jsem na sobě měl kožešinu a byl jsem v táboře. Byly tam stany z kožešiny a uprostřed ohniště. Děti pobíhaly kolem a jejich matky se je pokoušely uklidnit. V táboře byly jen ženy, muži nejspíš vyrazili na lov. Když vtom na mě nějaká žena zavolala: „Kameni, proč nejsi na lovu?“ Nevěděl jsem, co mám říct, a tak jsem si honem něco vymyslel. Kupodivu jsem uměl jejich starou a primitivní řeč. Řekl jsem: „Promiň, ale nebylo dostatek oštěpů.“ „Aha,“ řekla žena a vrátila se k nahánění svých nezbedných potomků. „Takže se jmenuji Kámen,“ pomyslel jsem si a začal jsem hledat něco, čím bych se zabavil. Vtom jsem to uviděl. Jedno z divokých prasat se dostalo moc blízko tábora a začalo se plížit k hloučku nic netušících dětí, které si hrály dál od tábora. Zvedl jsem několik ostrých kamenů a začal jsem je po něm házet. Jeden nebo dva ho trefily a kanec se otočil a rozběhl se za mnou. Strnul jsem strachy a kanec byl už skoro u mě a najednou jsem uslyšel svist a přímo vedle hlavy mi proletěl oštěp. Trefil kance a ten se na místě svalil na zem a byl mrtvý. Ohlédl jsem se a uviděl jsem statného muže, který oštěp hodil. Zvolal na mě: „Jsi

v pořádku, Kamení?“ „Ano, díky,“ odpověděl jsem. Byl jsem zachráněn, a vtom jsem uviděl velký bílý záblesk a ocitl jsem se zpátky doma.

V minulosti

Anežka Sochůrková 8. A

Milý deníčku,

tady je Anežka a nevím, co se děje. Jeli jsme se třídou do muzea voskových figurín, kde mě zaujala figurína Napoleona Bonaparte.

Potom jsem se z ničeho nic objevila na tomhle podivném místě. Neměla jsem svoje normální oblečení, ale měla jsem na sobě oblečení z počátku devatenáctého století. Rozhlížela jsem se kolem a všimla si, že nejsem jediná, která má takoveto oblečení. Šla jsem se zeptat jedné paní, abych zjistila, kde to jsem, jaký je rok a den.

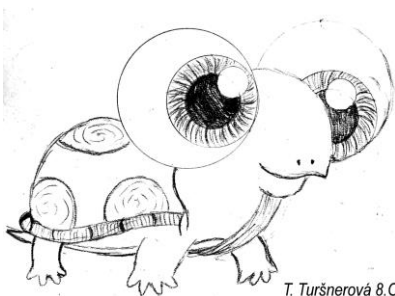
„Nacházíš se v Bruselu, je rok 1815, 18. června.“ Usmála se a odešla. Procházela jsem kolem a začali mluvit o bitvě u Waterloo. Z toho mám špatný pocit. Našla jsem si místo, kde bych mohla přespát.

Hned další den jsem se vzbudila a vyšla ven. Občané Bruselu mluví o Napoleonově porážce, proti pruskému vojsku, pod velením polního maršála Bläckera.

Tohle byla Napoleonova poslední bitva a já ji zažila....

Pravěk

Michaela Chámová 8. A

Zmateně jsem se postavila a rozhlédla se po pustině, která mě obklopovala všude kolem.

Občas kolem mě proběhlo zvíře podobné myši, ale nejvíc mě zaujali obrovští tvorové, kteří spokojeně procházeli mnou. Vyděšeně jsem polkla a snažila se, ať si mě obrovští mamuti nevšimnou, ale jeden ze samečů nejspíše usoudil, že jsem pro ně nebezpečím a vyběhl přímo proti mně.

Rychle jsem začala utíkat a zběsile křičet, protože jsem nechtěla skončit jako placka pod nohama tohoto velkého zvířete; po chvíli běhu jsem zahlédla jeskyni, takže jsem okamžitě vběhla dovnitř.

Uvnitř plápolal malý oheň, který osvětloval kamennou zeď plnou jednoduchých kreseb. Kolem ohně sedělo několik jeskynních lidí, kteří hned jak mě zahlédli, začali něco zběsile mumlat a začali se blížit ke mně.

Čtěla jsem utéct, ale stále jsem se bála, že před jeskyní čeká mamut, takže jsem zůstala strnule stát na místě. Všichni si mě začali zvědavě prohlížet, mumlali přitom nesmyslná slova a pár z nich mě dokonce tahalo za vlasy. Vypadali velice vtípně, takže jsem se začala usmívat a mluvit, ale asi jsem je vystrašila, protože jeden z mužů popadl kyj a napráhl se, aby mě udeřil.

Prudce jsem zavřela oči a pak se mi zhoupł žaludek. Když jsem oči znovu otevřela, sevřela, seděla jsem zase zpět na své posteli, ve svém pokoji a ve své době.

Hádanka

Michaela Veselá 8. C

Je to krasobruslařka, štíhlá, vysoká, v pestrobarevném oblečení. Za sebou zanechává stopy, které mohou být černé, červené, modré a jinak barevné. Dělá piruety, kroky i skoky. Chce se neustále zlepšovat, ale někdo si s ní hraje jako s figurkou. Občas se jí otupí nůž a musí si brusle vyměnit nebo nabrousit. Přes noc má pauzu a spí na ubytovně vedle ostatních krasobruslařek. Jakmile však odbije osmá hodina ranní, nastupuje na led a jen s malými přestávkami pracuje až do tří hodin odpoledne. To však neznamená, že potom má vždy volno, někdy trénuje až do večera. Pomocí jejích stop se učíme, dorozumíváme a posíláme si vzkazy. Pomáhá nám, abychom si nemuseli všechno jen pamatovat.

připravila p. uč. L. Králová

Popis pro žáky 6. ročníku není vůbec jednoduchou záležitostí. Měli by uplatnit schopnost správně pojmenovat viděné a mít cit pro detail. Popis musí být srozumitelný a pomocí přirovnání a metafor i názorný. Pro popis předmětu jsme si vybrali loutku čarodějnice a děti k práci přistoupily opravdu zodpovědně.

Lenka Švarcová

Popis loutky

Tereza Boháčová 6. A

Pro svůj popis jsem dostala loutku staré, strašidelné čarodějnice, která hodně vystupuje v pohádkách. Tuto čarodějnici jsem pojmenovala Brundibára.

Na výšku měří asi 45 centimetrů a na šířku asi 7 cm. Čarodějnice má na sobě velké dlouhé, roztrhané šaty, které sahají až po kotníky. Sukně u šatů je z různých barev - tmavě vínové, krémově béžové, sněhově bílé, žlutooranžové a černé jako noc. Její rukávy jsou čistě bílé a dlouhé až k zápěstí. Límeček je také čistě bílý se špičatými konci. Má čokoládově hnědý vršek a přes něj tmavou hnědou koženou vestu. Okolo pasu má obvázané všelijaké provázky, které jsou upletené do copánků nebo volně spuštěné dolů. V ruce drží koště, které je vysoké jako její postava, a boty má dřevěné s dírou, kde jí kouká palec a červená ponožka.

Obličej má oválný, vráscitý a hubený s načervenalými tvářemi. Obočí má neupravené a rozčepýřené jako její bílošedé vlasy. Z jejího úsměvu jí koukají dva žlutobílé zuby. Barva očí čarodějnice je bledě modrá a pod očima má černošedé kruhy a velký špičatý nos. Na první pohled vás upoutá křiklavě červený šátek s uzlíkem.

Postava čarodějnice je vyrobená ze sádry. Ale nohy od pasu dolů jsou ze dřeva. Vlasy jsou z chemlonu. Oblečení má vyrobeno z různých materiálů - bavlny, vlny a silikonu.

Já osobně mám čarodějnici jako postavu ráda, protože si ji spojuji s pohádkou Mrazík, kterou všichni určitě znají. Loutky se využívají jak k zábavnému účelu, kdy mají lidi a děti pobavit, tak i jako k učebním pomůckám ve školce. Někdy se používají v lékařství, kdy pomohou najít příčinu onemocnění u dětí.

Popis loutky

Eliška Cempervová 6. A

Je to loutka - čarodějnice Rebeka o velikosti asi 45 cm. Působí velmi staře a zamazaně.

Tělo Rebecky je vyrobeno ze sádry. Na hlavě má jahodově červenou čepici. Bílé tričko s dlouhým rukávem a límečkem jí překrývá tmavě hnědá vesta se světle hnědým pruhem uprostřed. Její dlouhá sukně sahající až ke kotníkům se skládá hned z několika barev, a to z oranžové, červené, modré, bílé, šedé a hnědé. Sukně působí velmi roztrhaně a zmačkaně. Na nohou má tmavě hnědé dřeváky. Z levé boty jí čouhá palec.

Na obličeji můžeme vidět spoustu vrásek a zašpiněných míst. Má červené tváře a pomněnkově modré oči. Její rty jsou tmavě červené a z pusy jí čouhají dva zuby. Obočí je velice proseďlé a neupravené. Má také velice dlouhý na konci špičatý nos.

V ruce drží koště, jehož konec vypadá jako sláma. Okolo pasu má uvázaný provázek, na kterém je připevněn světlounce hnědý pytlík.

Loutky mají širší využití. Nemusí sloužit jen na hraní v divadle, ale mohou se využívat i v praxi. Například při výslechu na policii, či u menších dětí v nemocnici. Tuto loutku bych si nekoupila, protože bych ji nevyužila, ale jinak se mi tato loutka moc líbí.

Popis loutky

Jakub Staněk 6. A

V naší škole v učebně českého jazyka máme ve vitríně loutku čarodějnice, kterou jsem pojmenoval Oliva.

Oliva má na hlavě červený šátek a na sobě hnědou košili s bílými rukávy a bílým límečkem. Její sukně je sešitá z různobarevných hadrů a nosí boty ze sádry, které budí dojem, že jsou ze dřeva. Z boty na levé noze jí čouhá zašpiněný palec.

Oliva má štíhlou postavu, vysokou přibližně 50 cm. Její tělo je ze sádry, pouze nohy má dřevěné.

Obličej Olivy je vráscitý a ušpiněný černými šmouhami. Z pusy jí čouhají 2 zuby. Její oči jsou modré a víčka má nalíčená černými stíny a červeně napudrované tváře.

Oliva drží v ruce své milované koště a u pasu jí visí sáček z pytloviny. Její nehty jsou červeně nalakované.

Tato loutka slouží nejen ke hraní divadelních her, ale také jako dekorace, pro rozveselení dětí např. v nemocnici nebo pomáhá při rozhovoru s dětmi. Můj dojem z této loutky je pozitivní, jelikož loutka je velmi zpracovaná a líbí se mi.

Vypravování patří u žáků k nejoblíbenějším slohovým útvarům. Žáci 6. A se při jeho tvorbě snažili posílit schopnost empatie, tedy vcítění se do druhého. Pro empatii jsme si navíc vybrali místo živé osoby předmět, který žáci velmi často používají. Vznikly zajímavé slohové práce, ale všechny se nám do Školáčka nevešly.

Lenka Švarcová

Propisovací pero

Tereza Beranová 6. A

Jsem propisovací pero. Ležím v takové přihrádce. Jsem úplně nové, á, co mě to bere? Kde to jsem, je tady úplná tma a jsou tu i moji kamarádi, čau.

Pár hodin jsem leželo v temnu, než na mě přišla řada. Konečně slyším ten vytoužený zvuk. Nemůžu se dočkat!

Ruka, která po mně sáhla, mě zmáčkla, konečně jsem připraveno. Jdeme na to. Dneska to je ale rychlost, lochtá to tak, že se můžu smíchy potřhat. Zůstává po mně modrá stopa. Co by si beze mě počali? Jsem jeden z nejdůležitějších vynálezů. Tak, poslední tečka a je hotovo. Dneska jsem se tedy natancovalo.

Ajaj, támhle je to plnicí pero a tváří se dost nepříjemně, závidí mi, že jsem šlo na řadu já. Dělá mi pořád naschvály. Minulý týden jsem kvůli němu bylo samý inkoust.

Představte si, že mě umazalo, aby se mnou nemohl nikdo psát. Přemýšlím, jak se tomu příště bránit. Snažím se být nejlepší, abych mohlo být v jiném penálu. Povedlo se!!

Jsem oblíbené. Dostalo jsem místo v novém penálu. Jsem moc rádo, že mě přendali do jiného penálu, konečně jsem daleko od plnicího pera.

Stromeček

Veronika Boháčová 6. A

je čas, kdy si mě lidé odnesou domů.

Jsem stromeček. Protahuji se ve svém domečku, až se mi podaří spadnout. Koukám, co se to se mnou děje. Za chvíli ležím na hromadě listů a tráv. Pak začne foukat silný vítr a já skončím o kousek dál. Okolo se pohybují lidé, kteří mě zašlápnou do země, kde přechkám někdy i celou zimu.

Jakmile se oteplí, začnou se dít věci. Tu najednou vystrčím hlavičku a později i slabé větvičky. Začínají se o mě starat i lidé, kteří kontrolují, jak rostu. Kolem pobíhají i různá zvířátka. Některá skotačí okolo, ale jsou i taková, která mi ubližují. Nejraději mám, když začne pršet a kapky deště omyjí všechen prach z mých větviček. To se mi pak pěkně dýchá. Jakmile povyrostu,

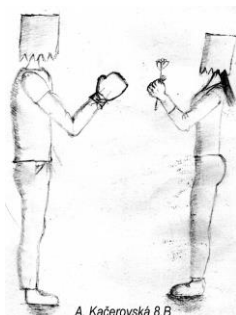
Jednoho dne na mě větvičky navěsí ozdoby, různé dobroty. Nakonec svíčky, které potom rozsvítí. Dolů dají různé balíčky, na kterých jsou psaníčka. Největší radost v tento den dělám dětem. Vidím, jak se jim rozzáří oči radostí.

Klíč

Štěpánka Brandejská 6. A

Jsem klíč od domu. V domě žijí děti a ty se mnou pořád hází. Podívejte se na můj příběh, ve kterém uvidíte můj život.

Ležel jsem v kožené postýlce, kde bylo hodně tepla. Najednou mě nějaká ruka vytáhla na světlo a strčila mě do úzké kovové a studené dírky. Pak se mnou zatočili a najednou cvak!! Z ničeho nic mě vyndali a otevřely se veliké dveře. Pak mě hodili na něco tvrdého a nechali mě tam ležet až do rána.

Den za dnem se to opakovalo. Už jsem z toho byl celý špinavý. Asi po 10 letech lidé ty velké dveře vyměnili, protože už byly staré. Se mnou naposledy zatočili a vyhodili mě do velké kovové bedny, ve které jsem ležel několik týdnů.

Sice se mnou zacházeli ošklivě, ale nemuseli mě vyhazovat. Jak to v té bedně páchlo, tak jsem z toho omdlel a už se nikdy neprobudil.

Elektronické klávesy

Anna Dudová 6. A

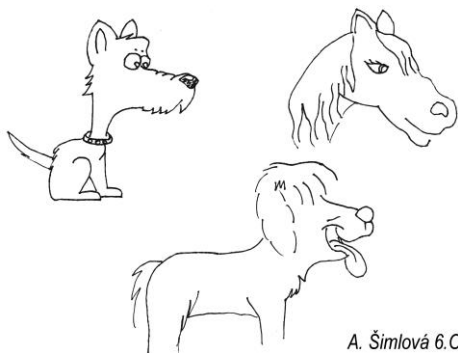
Jsme elektronické klávesy. Dlouho jsme ležely ve tmě nepoužité, nedotknuté a nové. Jednoho dne jsme cítily, že někdo venku drží věc, ve které jsme byly zavřeny. Ještě ten den nás něčí ruce vytáhly na světlo z věci, ve které jsme byly uzavřeny.

Na něco nás položili. Byl to dřevěný stůl delší než my. Uviděly jsme tvář dívky. Dala si před stolek židli a prohlížela si nás. Další den jsme viděly tu dívku zas. Přikryla nás její maminka. Dala na nás takovou dečku, modrou. Něčí ruce nás uchytily za ramena. Strašně jsme se bály, zavřely jsme oči a zkoušely jsme myslet na něco hezkého. Usnuly jsme. Když jsme se vzbudily, žasly jsme. „Ách, to je krása,“ řekly jsme. Opět se k nám posadila ta dívka, začala nás jemně mačkat, a tak z nás vycházely nesmělé tóny. Ale o tři roky později si k nám sedla, začala nás hladit a my začaly nádherně zpívat.

Stali se z nás nerozluční kamarádi. Dokonce s námi i mluvila a rozuměla nám. Brala si nás i k příbuzným a na koncerty. Když ji lidé slyšeli hrát, žasli. Byla na nás hodná a naše tajemství, že mluvíme, je u ní v bezpečí.

Koňské sedlo

Edita Pohůnková 6. A

A. Šimlová 6.C

Jsem sedlo. Už hodně let jsem leželo zaprášené v koutě veliké stáje, nikdo si mě nevšímal, nikdo mě nepotřeboval. Tak na mě padal prach, mé kovové části skoro zrezly, kožené ztvrdly, až mi málem popraskaly.

Už mi začínalo být smutno, občas si na mě někdo vzpomněl, ale spíš jen při velkém úklidu, kdy hrozilo, že skončím na smetišti.

Až jednoho jara přibyl do stáje nový koník Teddy. Jeho nová majitelka Monča ho zachránila ze statku, kde byl sám, neměl dost jídla, nikdo na něm

nejezdil, nehřebelcoval ho ani nehladil.

A tehdy hlavního stájníka napadlo, že přece v koutě ležím já a nikdo mě nepotřebuje. Ale pro Monču a Teddyho jsem bylo skvělé. Opravili mě a šup se mnou na Teddyho hřbet. Monča nasedla a vydali jsme se poprvé na jízďárnu. Díky mně se Monče perfektně na Teddym sedělo. A brzy jsme jezdili na vyjížďky a vyhrávali spoustu soutěží. A tak jsem znovu začalo plnit své poslání.

Úvaha je slohový útvar, který patří k nejtěžším. Úvahový postup se nacvičuje již od osmého ročníku, přesto je pro žáky náročné ho správně použít. Témata slohové práce si žáci volili podle vlastního výběru. K tématu si museli nejen zjistit reálná fakta, ale dané téma nahlížet i z různých úhlů pohledu. Ve slohové práci se žáci pokusili položit řečnickou otázku, popřípadě vložit do textu vhodný citát.

Lenka Švarcová

Co mi dává a bere škola

Tereza Vyhnanáková 9. B

K. Vondrášková 7. A

Jsem žákyní základní školy a celých devět let řeším stejný problém, čas. Nemyslím si, že jsem v tom sama. Pokaždé, když si povídám se svou kamarádkou, tak se pozastavíme nad tím, jak málo volného času máme. Každý den, po několika hodinách ve škole, máme ještě svůj kroužek a kvůli tomu se dostaneme domů později a unavené. Měli bychom s kamarádkou našich koníčků zanechat?

Škola nám poskytla spoustu životních zkušeností, poznání kamarádů, naplnila naši dětskou slovní zásobu, změnila chování a připravila nás na život a další studentská léta. Kdybychom nechodili do školy, měli bychom více volného času, který bychom mohli strávit s kamarády anebo podle svých představ. Jednoduše řečeno, měli bychom čas na věci, které nám připadají více potřebné. Jenže jak bychom se k těm všem dostali? Většinou vše poznáme díky škole, i naše kamarády.

Myslím si, že spousta lidí má stejný názor jako já.

Pro moje rodiče je škola velmi důležitá. Chtějí, abych studovala a hodně se učila, aby ze mě něco bylo. Nezajímá je, že mám kvůli tomu málo času na osobní věci, vzdělání je pro ně vším. Za dob, co jejich generace chodila do školy, bylo vše úplně jinak a spousta věcí se od té doby změnila. Mají tendenci porovnávat dobu svého mládí s tou dnešní, ale neuvědomují si, že je jiná doba a ve škole se vyučuje úplně jinak, než před několika lety. Kdybych byla rodič, také bych chtěla, aby se moje dítě dobře učilo, ale určitě bych na něj tak moc nenaléhala.

Mám pocit, že škola je důležitá, ale jak řekl Will Smith: „Věci, které pro mě měly největší hodnotu, jsem se nenaučil ve škole.“ Hodně věcí nás přeci musí naučit život sám a to i to, jak si najít a udělat volný čas, když nám ho moc nezbývá.

Můj vztah ke sportu

Lukáš Roubíček 9. B

Každý den od svých rodičů slyším: „Měl bys jít raději sportovat, vypni už ten počítač, furt jenom sedíš u počítače, co kdyby sis raději...“ Vždyť vlastně také sportuji, ne?

Já osobně beru e-sport (hraní počítačových her) jako dost složitou a náročnou "zábavu." Podobně jako ve fotbale se trénuje minimálně třikrát týdně a o víkendech se hraje turnaje. Toto se z pohledu sportovních aktivit podobá normálnímu sportu, nebo jej i značně převyšuje.

Myslím si, že tento názor nemám sám. Slyším od svých kamarádů stejné či podobné názory. Mým rodičům se zdá, že jen ztrácíme čas. A že to není nic, v čem bychom

mohli vynikat. Ale stačí se podívat na televizi a máme tu řadu pořadů o e-sportech. Mnohé zápasy se konají v prostorech sportovních areálů. Fanoušci všech věkových kategorií (i starších 60 let) s transparenty, dresy, logy a vlajkami skandují jména nejlepších týmů.

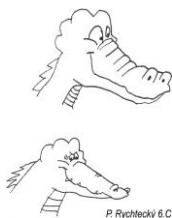
I mnoho sportovců si myslí, že by to sport neměl být. Opak je ale pravdou. Vždyť i oni občas, ve svém volném čase, hrají počítačové hry na konzolích (např. fotbal, hokej nebo F1). Já si naopak myslím, že emoce jsou stejné, jako když ve finále hraje váš oblíbený tým.

Ve většině počítačových her záleží na psychice, na taktice a na tom, kdo se vydrží déle soustředit.

Dodnes nevím, co je správně. Jsou dvě skupiny názorů. Jedna skupina říká, že by měl e-sport patřit na olympijské hry, a ta druhá ho za sport nepovažuje. Souhlasím s názorem jednoho z nejdéle hrajících hráčů: „Tento sport by neměl patřit na olympiádu, ale mít svou vlastní.“

Peníze a sport

Jakub Gross 9. B

Okolo fotbalu se točím už pěkných pár let. Hraju ho přibližně pět let a každý den se zajímám o nové události ve fotbalu, jak doma, tak ve světě, a tím získávám přehled. Mám zkušenosti z dětství v požárním sportu, kde i můj bratr dosáhl velkých úspěchů a byl zařazen do české reprezentace v požárním sportu. Ale aby toho dosáhl, potřeboval finanční pomoc od rodičů. A časově to bylo taky náročné, každý víkend trávil s tátou po soutěžích. Je to o těžké dřině, ale není to jen o tom. Kolik lidí bylo nadaných, ale neměli peníze a štěstí.

Sportovci v týmových sportech vyžadují spoustu peněz, zasahuje to do takových čísel, že už minulý rok jen Cristiano Ronaldo si vydělal 88 miliónů eur za pouhý jeden rok, ale podobná čísla se vyskytují i u trenérů. Fotbalový trenér José Mourinho si vydělá 28 miliónů eur ročně. Dělají to sportovci ještě pro radost nebo už jen pro peníze? Můj názor je takový, že většina to dělá pro peníze.

Bez korupce a skandálu by snad v posledních letech ani sport nebyl. Fotbal však patří mezi nejčastěji řešené aféry s korupcí. Itálie 2006 – Italská policie obvinila z korupce týmy Juventus, AC Milán, Fiorentinu, Lazio a Reggina, díky telefonním odposlechům zjistili propojení mezi vedoucími družstev a rozhodčími. Juventus zbavili dvou ligových titulů, ostatním týmům byla dána pokuta a odečteny body. Říkám si, jestli jim to za to stálo.

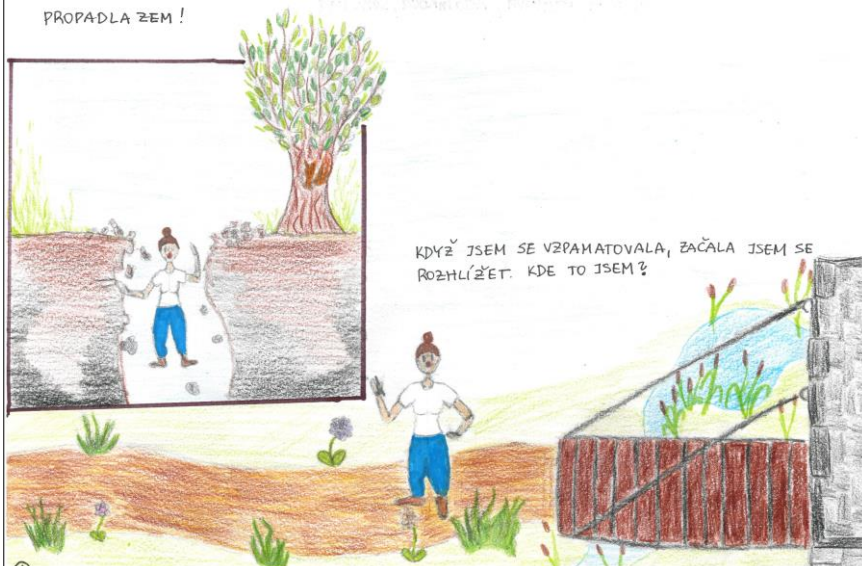
Na sportovce jsou kladeny vysoké nároky, jak fyzické, tak psychické. Musí zvládnout vysoké nároky svých trenérů, proto někteří sáhnou po dopingu, aby výsledek byl lepší i za cenu toho, že se na to přijde a nebudou moci už závodit. Tito lidé prahnou po slávě a penězích nebo se snad bojí, že zklamou rodinu i fanoušky?

Všichni vrcholoví sportovci mají cíl. Veškerý volný čas tráví na trénincích a snaží se udělat vše pro to, aby se zlepšili. Pak záleží jen na nich, jak se k tomu postaví. Určitě za dobu své kariéry chtějí vyhrát třeba Shanlejův pohár, pohár UEFA, Hartovu trofej nebo medaile z některých olympiád. Tak jim přeju, aby to získali poctivou cestou a nemuseli své medaile či poháry vracet, ať jsou finančně odměněni.

„Mířte k obloze a dostanete se na strop. Usilujte o strop a zůstanete na zemi,“ řekl Eusébio da Silva Ferreira.

JEDNOHO KRÁSNÉHO DNE JSEM SE PROCHÁŽELA PŘÍRODOU. A NÁJEDNOM SE PODE MNOU
PROPADLA ZEM !

MUČILI MĚ, ABYCH SE PŘÍZNALA, ŽE JSEM ČARODĚJNICE.

PŘEDVEDLI MĚ PŘED
TRIBUNÁL A SOUDILI.
VŠECHNO PROBĚHLO
STRAŠNĚ RYCHLE.
ODSOUDILI MĚ
K UPÁLENÍ.
TO PŘECE NEMŮŽE BÝT
PRAVDA !

Chtěla bych někdy zastavit čas?

Alice Havelková 9. B

Jsem velký snilek a milovník fantasy. Proto mě baví s kamarádkami uvažovat nad tím, jaké by to bylo, kdyby...ze dne na den zmizeli všichni lidé? ...někdo uměl číst myšlenky? ...nebo šel zastavit čas? Shodly jsme se na tom, že k podvádění při testech by to bylo více než užitečné. A nejen při testech. Člověku by to velmi zjednodušilo a zpříjemnilo život, tedy alespoň pokud to bereme z té lepší stránky. Ale co by to znamenalo pro lidstvo? Zažila jsem spoustu okamžiků, při nichž bych opravdu nejraději zastavila čas. Ať už jsou to příjemné zážitky, nebo chvíle, kdy bych se chtěla propadnout do země. Všechny události se však v čase dějí v nevratném pořadí a je to jistě správně. Představte si, co by se asi stalo, kdyby si každý ovládal čas podle svého. Vzhledem k tomu, že čas je podstatnou složkou vesmíru, myslím, že bychom tu dlouho nebyli.

Je nemožné si čas představit, ale přesto má pro nás zásadní význam. Zřejmě proto byl čas odjakživa důležité téma pro umělce a filozofy. Vynálezci se snažili vyrobit stroj, který by je přenesl v čase, ostatní lidé se čas snažili pochopit. Ale každý z nás má na čas jiný úhel pohledu.

Někdo si myslí, že to, co se děje, se děje jen teď a cestování v čase je hloupost. Je to zřejmě nejčastější myšlenka mezi lidmi. Pak jsou tu lidé, kteří naopak věří, že stroj času bude jednou skutečně vynalezen. Co můžeme vědět? Možná už byl vynalezen dávno, ale nezpůsobil mnoho dobrého, tak ho jeho stvořitel někam ukryl, nebo rovnou zničil. Ostatně, zrovna tato myšlenka je často tématem sci-fi filmů. Jistě existuje i mnoho dalších názorů, které mě nenapadly, protože jak jsem již říkala, co člověk, to názor.

Každopádně bychom měli věřit tomu, že se vše děje z určitého důvodu a to, že čas plyne stále stejně, je jen a jen dobře. Život je sice složitý a člověk během něj udělá mnoho chyb, kterých poté lituje, ale možná to tak má být, aby se zocelil.

Nácvik popisu uměleckého díla jsme pojali netradičně. Žáci se měli na chvilku stát žákem handicapovaným – zrakově postiženým. V roli takto postiženého žáka vyslechli popis obrazu od svého zdravého spolužáka. Pak si žáci ve dvojici role vyměnili. Po této aktivitě žáci diskutovali o úrovni popisu, na základě kterého si tvořili svou představu obrazu. Úkolem bylo popisem vystihnout i atmosféru obrazu. Teprve po tomto nácviku žáci přistoupili ke psaní slohové práce a výsledek můžete posoudit sami. Lenka Švarcová

Rozlehlá letní krajina

Tomáš Pícha 9. B

Fotografie je pořízena z výšky a nabízí pohled na rozlehlou letní krajinu. Celkově působí příjemně.

V popředí dominuje velká kamenná věž posazená na kopci posetém zelenými keři. Před věží stojí méně nápadná kamenná stavba s šedo-černou střechou. Celé tyto dvě stavby jsou olemované nízkou kruhovou kamennou zidkou. Pod kopcem jsou rozestety stromy a keře. Vše do zelené uklidňující

barvy. Nad vrcholem věže, která zasahuje přibližně do poloviny obrazu, začíná vesnice.

Vesnice olemována loukami a poli, které jsou společně ohraničeny košatými stromy, se rozléhá do celé šíře fotografie. Většina domů ve vesnici má červené střechy. Nejvyšší stavbou ve vesnici je kostelík, vedle kterého se rozléhá poměrně velký park. Celá vesnice má nepravidelný tvar a celkově působí příjemným venkovským dojmem.

O něco dál jsou pestrobarevná polička a louky, mezi kterými se proplétají tři silnice vedoucí z vesnice. Nalevo v horní části fotografie se nachází obdélníkovitý lesík, u kterého leží malá osada. Za tímto lesem se jako velká skvrna na uměleckém díle rozléhá žluté pole. Za polem končí venkov a pomalu se začínají objevovat města, mezi kterými se ale najde nemálo zeleně. V dále je vidět velký zelený vrch, který vystupuje nad jinak rovným terénem. Nad tímto vrchem je modré nebe téměř bez mraků.

Tuto fotografii jsem si vybral, protože na mě působí svou převážně zelenou barvou jako uklidňující. Oceňuji také, že je fotografie pořízená z výšky a tím nabízí nádherný pohled na krajinu.

Žena se slunečníkem

Adéla Pohůnková 9. B

Vybírala jsem si obraz Clauda Moneta, který maloval v období impressionismu. Zvolila jsem právě jej, protože se mi stejně jako mé mamce líbí jeho obrazy. Konkrétně jsem vybrala ten, který nese název „Woman with parasol“.

V popředí olejomalby je kvetoucí louka. Nelze vidět přesné tvary květín, spíše jen dotyky štětce různými směry. I když jde o louku, zelená barva se objevuje zřídka jen v levé části obrazu, a to převážně temně zelená. Světlounké zelené odstíny se téměř nevyskytují. Převládá zde teplá růžová – lososová, která přechází od tmavší až po téměř bělounkou.

Hlavním motivem díla je uprostřed obrazu mladá žena stojící na louce. Na sobě má bílo – růžové šaty s dlouhou lehkou sukní lemovanou stuhou. Oděv je ozdoben růžovou kytičkou připevněnou v pase. Dívčin obličej je z části zahalený jemným modrým závojem, který vlaje ve větru.

Tmavé vlasy jí chrání slaměný klobouk. Zatímco levá ruka přidržuje sukni, v pravé drží děvče modrozelený slunečník.

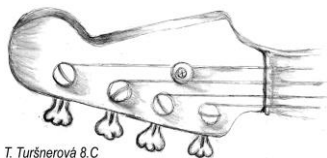
Celé pozadí už od dívčinyh nohou tvoří obloha, která se v popředí zdá prosvětlená sluncem, a nadýchaná oblaka jsou namalována bělavou barvou, ale vzadu se již rýsují temné bouřkové mraky.

Malba je celá laděna do světlých tónů a nejvíce převažuje barva růžová. Celý výjev působí romanticky a něžně, ale v temných mracích se skrývá i hrozba. Líbí se mi klidná nálada teplého letního dne.

Lago Maggiore

Jakub Vyhnaněk 9. B

Nacházíme se na vyhlídce a před námi je krásný pohled na Lago Maggiore, autorem fotografie je U. Bangerter.

T. Turšnerová 8.C

Přímo před námi je vidět široká louka, na které se pyšní stromy a stromečky, keře a keříky a také podzimní zelenožlutá tráva. Tato louka leží na širokém kopci, který se svažuje z pravé části do levé. Na louce těsně pod svahem se nám ukazuje malé obydlí. Je to chata hnědé barvy a přímo u ní se vztyčuje elektrický stožár. Vedle chaty dřímá krásně mohutný a rozpjatý strom. Na tomto místě vás uchvátí barvy prostředí. Stromy a keře jsou z levé strany dost opálené od slunce a svahům dominuje hnědá barva. Tato oblast vás pohltí svými podzemními barvami.

Těsně za chatou je strmý sráz a pod ním se nachází bledě modré jezero. Na pravé části je vysoká hora v jejím úpatí se rozléhá město. Když se zahledíme do okolí po levici města, neuvidíme nic jiného než široké jezero, které jako zrcadlo odráží sluneční paprsky. Na levé straně obrázku uvidíme pouze tajemný a stínem zalehlý les a blízko jezera leží v tomto lese drobné městečko.

Za vysokými kopci v dáli můžeme zahlédnout na pobřeží roztáhlé město s barevnými domy. Za tímto městem uvidíme jen vysoké hory pokryté slunečním svitem a až smaragdově zelenými lesy.

Jelikož se nacházíme v horách, obrázek na mě působí klidným dojmem, krásná příroda vás okouzlí. Obrázek na mě působí také samotou, jelikož se chata nachází tak daleko od společnosti. Autor fotografie se s námi chce podělit o majestátnost alpského jezera i o podzimní krajiny v horách.

Nejstarší žáci mají, co se slohových prací týká, vždy nejtěžší úkoly. Charakteristiku se sice učí psát už v osmém ročníku, ale napsat svoji vlastní charakteristiku je pro ně opravdu oříšek. Předchází tomu pečlivá příprava. Žáci musí vyzpovídat rodinné příslušníky a spolužáky, vcítit se do svých učitelů a všechny získané informace pak porovnat se svými názory a zakomponovat do slohové práce. I přes náročné zadání žáci k práci přistoupili zodpovědně a hlavně upřímně, což v jejich věku je třeba ocenit.

Lenka Švarcová

Kdo jsem

Veronika Faltysová 9. B

Jmenuji se Veronika Faltysová a je mi patnáct let. Chodím na Základní školu v Uhlířských Janovicích.

Jednou z mých nejtýpističtějších a asi i nejhorších vlastností je lenivost. Jsem tak líná, že všechny úkoly a věci odkládám na poslední chvíli a pak se stresuji kvůli tomu, že je nestíhám odevzdat. Kolikrát ani některé práce neodevzdám, protože toho mám moc najednou a nemám šanci to stihnout. Mojí další horší vlastností je výbušná povaha. Často se naštvu kvůli menší hlouposti.

Jsem také hodně empatická. Dokážu se vcítit do pocitu ostatních a až moc je prožívám s nimi.

Také jsem velmi citlivá. I když to většinou nedávám najevo, raní mě i sebemenší kritika. V takové situaci se snažím tvářit, že je mi to jedno, ale ve skutečnosti mě to celkem raní a často nad tím pak zbytek dne přemýšlím.

T. Turšnerová 8.C

Co se týče mého vzhledu, tak jsem s ním celkem spokojená. Mám asi po ramena dlouhé, světlehnědé vlasy. V obličejí mám akné, které mě však moc netrápí, protože jsem si po tolika letech, co tím trpím, zvykla na to, že je můj obličej samý pupínek.

Moje oči jsou svojí barvou celkem zvláštní. Z dálky je totiž jejich barva znát, ale z blízka jsou šedé s nádechem do zelena.

Věc, která mě ale štve, je moje výška. Nemám ani 160 centimetrů a mezi svými kamarády si přijdu jako trpaslík.

Na většině mých povahových vlastností se s mými kamarády shodneme. Jediná věc, ve které se s mými přáteli rozcháším, je, že mi podle nich nevádí mluvit před lidmi a že nemám trému. Ale doopravdy je to úplně jinak. Jako příklad uvedu naše vánoční představení pro první ročníky, které jsem společně se spolužákem uváděla. Večer před tím jsem nervozitou nemohla spát a další den ráno tréma s blížícím se začátkem představení stoupala. Zapomínala jsem kvůli tomu text, občas jsem dokonce koktala, ale zvládla jsem to.

Horde mých přátel si také myslí, že jsem důvěřivá, ale není to tak úplně pravda. Svěřuji se pouze lidem, kteří mi jsou hodně blízcí, znám je nějakou dobu a vím, že jim můžu věřit.

Moje rodina o mně napsala samé pozitivní věci, až na lenivost. Mamka s babičkou si myslí, že jsem obětavá. Sice nejsem ten typ člověka, který by se pro lidi rozkrájel, ale když můžu, tak nějakým způsobem pomůžu. Samozřejmě i můj bratr o mně napsal pár hezkých věcí, s mamkou a babičkou se ve většině vlastností, co napsaly, shodly.

Jak mě vidí učitelé? Nad touto otázkou jsem se musela dlouho zamýšlet. Většina učitelů si musí myslet, že toho v hodinách moc neudělám, protože si pořád s někým povídám a nedávám pozor. Ale i když o hodinách málo vnímám, pochopím látku většinou už ve škole.

Osobně mě překvapilo, kolik pozitivních věcí si o mně myslí moje okolí a v kolika věcech se shodneme.

Já

Eliška Hořínková 9. B

Jednou z prvních věcí, kterých jsem si všimla a se kterou se ztotožňuji, je úsměv. Další jsou mé na blond nabarvené vlasy. A z toho také vznikla jedna z mnoha mých přezdívek „Sluníčko“. Stejně tak mi říkají „Skřet“, a to má být narážka na mou malou výšku. A dobře vím, že obě mají hlubší význam

Často jsem na ostatní škodolibá, což uznávám, že vystihuje to označení „Skřet“. Na druhou stranu se považuji za optimistu a ani mi nedělá problém si ze sebe udělat legraci. A proto jsem nejspíše „Sluníčko“. Kamarádi mi často říkají, že si cení mého zdravého sebevědomí a upřímnosti. Z čeho ale nemám dobré svědomí, je to, že jsem náladová a mstivá. S velkou částí těchto vlastností se shoduje i má rodina.

Máma i sestra se shodly na tom, že jsem náladová a lenivá. Překvapilo mě, že jsem podle rodičů drzá. Naopak mě potěšilo, když mě nazvali dočvilnou, cílevědomou a zodpovědnou. Nečekala jsem, že z úst mé sestry vyjde věta: „Jsi hodná, kamarádká, máš

velké sebevědomí, nevzdáváš se, ale někdy jsi otravná“. Takhle hezky o mně dlouho nemluvila. A asi takto mě vidí i holky z gymnastického kroužku.

Tam se také ukazuje mé typické já. Po příchodu vždy holky pozdravím frází: „Ahojte ženy.“ Potom máme rozvíčku, občas mě paní učitelka pověří, abych ji udělala za ni. Menším děvčatům se snažím vždy pomáhat s cviky, jako je třeba provaz nebo rozštěp. Také často pomáhám paní učitelce jistit gymnastky při těžších cvicích. Největší zkušeností bylo, když jsem sama jistila holky při kotoulech a stojkách. Mrzí mě, že moji přátelé se na to občas koukají skrz prsty.

Většinu toho, co jsem se dozvěděla od vrstevníků, jsem už dávno věděla. Vidí mě jako optimistu a společenského člověka, který je sportovně založený. Netušila jsem však, že se nesnadno svěřuji s problémy. Mnoho lidí také říká, že jsem extrovert, proto mě většina informací nepřekvapila.

V hodinách jsem spíše tišší, protože se snažím soustředit na učivo. U předmětů, které mě baví, jsem aktivnější a mám větší snahu, naopak je to u předmětů, co mi nejdou. Neúspěchy za sebe přijímám, ale ve skupině ani ne.

Já

Karolína Nováková 9. B

Jmenuji se Karolína Nováková a jsem žákyní devátého ročníku. Jsem vyšší postavy a mám hnědé vlasy. Chodím do Základní školy Uhlířské Janovice.

O sobě si myslím, že jsem optimistická, kamarádká, umím naslouchat a každému se snažím pomoci. Ale to se mi většinou nevyplácí. Jako třeba nedávno, když jsem chtěla dvěma mým kamarádkám pomoci. Byly rozhádané a já jsem je chtěla spolu usmířit. Protože jsem viděla, že i ony by se spolu chtěly bavit tak jako dřív, ale obě se bály udělat první krok. A tak jsem zasáhla. Nakonec to dopadlo tak, že holky se spolu začaly bavit a mě už nepotřebovaly. Byly jen spolu a mě to dost mrzelo.

Ale mám i plno záporných vlastností, se kterými plně souhlasí moji rodiče, jako je tvrdohlavost, nedochvilnost a hlavně lenost. Můj táta mi vždycky říká: „Karolína kůže liná, jak ten medvěd od Kolína.“ Ale já už to slyším tak často, že mě to nijak nevzrušuje.

Zato moji prarodiče o mně mají to nejlepší mínění. Prý jsem velice chytrá, hodná a milá holka. Vždy, když něco provedu, tak se mě před mými rodiči zastanou. Anebo říkají, že to není pravda. Ale co teprve moji spolužáci. Ti by mým rodičům řekli jen ty špatné vlastnosti, i kdyby si je měli vymyslet. Rádi si ze mě dělají legraci. A to je má další vlastnost. Ráda si dělám legraci ze sebe nebo z ostatních.

Ve škole mě nejvíce baví výtvarná výchova, chci jít na uměleckou školu, takže jakákoliv chvála od paní učitelky mě potěší. V malování jsem hodně svá, proto máme někdy neshody v tom, co se komu líbí. Ale to mi nevadí, ráda diskutuji. Co mi zase ve škole moc nejde, je zeměpis. Mám hodně špatnou orientaci. Pan učitel na zeměpis o mně tvrdí, že jsem hrozný zmatkař. S tím plně souhlasím.

Upřímně mě překvapilo, kolik lidí se se mnou shoduje a vidí mě stejně, jako se vidím já. Moc mě potěšilo, kolik kladných vlastností podle ostatních mám. Jsem moc ráda, že mě vidí jako dobrou kamarádku, sestru, nebo dceru.

* ZELENÉ PEŘÍ * ZELENÉ PEŘÍ * ZELENÉ PEŘÍ *

*Žáci nižších ročníků velmi rádi skládají básně. Třída 6. A se pokusila zpracovat variace na báseň Ivana Martina Jirouse *Krajina Dudědu*, která je založena na fantazii. Děti to nejen bavilo, ale podařilo se jim i vymyslet zajímavé básně.*

Lenka Švarcová

Krajina Dinolandu

Matyáš Bára 6. A

Do malého kraje Dinolandu,
sám někdy s lupou zajedu,
Najdu tam malou kostičku,
Budů ji čistit chvíličku.
Pak jako prapťák poletím oblohou,
Nebudu vůbec stát na nohou.
Jako malý tvor Kol
(na to bacha, není to mol).
Jako obří tvor Rex,
takhle se jmenuje můj pes.
Je zbytečné dávat si pásku přes oči,
pláží jsou zde prostě jináci.

Krajina Dudědu

Štěpánka Brandejská 6. A

Ve velké krajině Dudědu,
míchám si čaj lžičkou od medu.
Sedí tam se mnou Martička,
My dvě jsme dobrá partička.
Po čaji půjdeme na výlet,
Nechceme celý den zahálet.
Viděli jsme tlustého ptáka Dagora,
je ošklivý, ale dobráček potvora.
Dagora ji moučné červy,
Když je nedostane, má z toho nervy.

Velká krajina

Tereza Čížová 6. A

Do Velké krajiny dovedu
moji kamarádku Edu.
Vezmeme k sobě Haničku,
která má na hlavě pokličku.
Sedneme na kouzelnou lavičku,
která nás promění v skleničku.
Z této skleničky hop do kuličky,
projedeme všechny uličky,
hlavně nevynechat žádné chodbičky.
A najednou jsme se zakutálely do myčky.
No vida, objevily se nám i nožičky.
Tak jsme si doběhly do vodičky
A tam jsme potkaly naše sestřičky.

Krásná krajina

Marie Enochová 6. A

Do Krásné krajiny dovedu
kamarádky a pradědu.
Děda čte nám pohádku,
bavíme se pozpátku.
Přišli sem i další lidi,
kteří všechno černě vidí.
Přišla i královna Alžběta
a moje teta Babeta.
A až si všichni sednem na
lavičku,
povíme si krátkou básničku.
Až dojedeme zase domů,
do Anglie a do pradomů,
vzpomeneme si na dědu
a na tetu Babetu.

Krajina Damérů

Ondřej Procházka 6. A

Do krásné krajiny Damérů
s lichožroutem se prožeru.
Vezmeme s sebou ponožku,
nebude nám zima na nožku.
Lichožrout se lítat učí,
vidíte to na vlastní oči.
Lichožrout už lítat může,
snad mi s batohem pomůže.

Starý drak
půjčí mi prak,
ponožky budu střílet,
snad terče nebudu míjet.
Když mě však tatka začne
budit,
budu se zase strašně nudit.

K. Adámková 8.A

* ZELENÉ PEŘÍ * ZELENÉ PEŘÍ * ZELENÉ PEŘÍ *

Jarní pampeliška

Ema Zubcová 3. A

Pampeliško, pampeliško!

Čekám tady celý věk.

Až otevřeš jedno víčko,

ukážu Ti celý svět.

Támhle to jsou ptáčky,

jsou to vlastně zpěváci,

zpívají tady každé ráno,

když máme něco na práci.

Pampeliško, pampeliško,

víš, že máš své sestry?

Támhle zrovna jedna sedí

a do zrcadla hledí.

To nad tebou je sluníčko,

skrývá se v mracích

a svítí někdy maličko.

Vodnické noviny

Ema Zubcová 3. A

V českém rybníce demonstrují kapři proti znečišťování našich vod. K demonstrantům se přidávají i jiné ryby, např. líni, štiky, úhoři, sumci, plotice a ostatní tvorové. V ploutvích drží cedule s nápisy: „My chceme čisté vody!“ Celá akce skončí, až budou vody úplně čisté.

připravovala M. Králová

Básně v próze na téma živly vytvořili žáci šestých ročníků pod vedením p. uč. L. Švarcové

Vítr

Tereza Boháčová 6. A

Neočekávaně z ničeho nic přijde. Pokaždé z jiné strany a s jinou náladou. Když má dobrou náladu, přijde lehounce, jemně a něžně pohladí, pomazlí a pročesá ti vlásy. Když je mírně rozzlobený, tak si se všemi pohrává, je škodolibý, rozverný. Utrhává plakáty z úředních desek, shazuje stromům listy, láme květinám květy, zvedá prach lidem do očí a moc se tím baví. Ale když už je hodně rozzlobený, je zlý, mstivý a zákeřný, to mu pak jdou stromy, zvířata, rostliny i lidé z cesty. Běží velkou rychlostí přes hory a stráně, máchá rukama, ničí a odhazuje všechno kolem sebe.

Sníh

Anna Dudová 6. A

Když letí nad domy, z komínů se kouří.

Na někoho chladně, na někoho příjemně.

Nakukuje do oken a pozoruje, jak se děti smějí.

Jemně šustí nad krajinou, skoro až neslyšně letí.

Slunce

Štěpánka Brandejská 6. A

Po ránu jsem příjemně a hezky hřeji, ale odpoledne hodně pálím. Obličej ode mne máte červený jako rajče. Když zalijete kytky, tak se voda z hlíny rychle vypaří. Silnice rozpálím tak, že byste na nich mohli smažit vajíčka. Hlavně děti mě mají rády, protože ohřeju vodu v bazénu tak, že se můžou koupat celý den.

Sopka

Lukáš Filip 6. A

Je pořád nabručený. Jako by dostal 5 ve škole. Pořád se z něj kouří jako z komína v zimě. Vždycky když se hodně naštvě, tak vybuchne a začne ničit všechno kolem sebe a všechno spálí na uhel. Potom ale truchlí, že nemá žádné kamarády.

* ZELENÉ PEŘÍ * ZELENÉ PEŘÍ * ZELENÉ PEŘÍ *

Vítr

Lenka Horká 6. A

Kymácí s věcmi, ale s domy nepohne. Nikdo ho nevidí. Zpívá krásné písničky a i nepříjemné. Někdy cítím jemné pohlázení. Přijde i sám. Bouchá s okny do domu. Zlomí i květiny.

Tornádo

Matyáš Bára 6. A

Co se děje? Slyším sirény. To se blíží velký silák. Uzvedne auta i střechy domů, cestou si je nosí s sebou. Všichni se ho bojí, je to pán. Je obrovský a krutý, ale ze vzduchu udělán. Řítí se jako blázen, a za ním je jen spoušť, rozházel by i poušť.

Tsunami

Matyáš Bára 6. A

A je to tu zas. Obří vlna, velká jako mrakodrap. Zničí vše, jako drak. Nestává se to často, je jich tak málo. Všichni na ni hledí a utíkají, jak hrozné to musí být. Houkají sirény a třese se zem, tak velkou sílu má voda jen.

Mé city k tobě

Anežka Sochůrková 8. A

Otrásáš mým srdcem víc na víc. Jak moc si přeji ti to říct. Jsme nejlepší přátelé, ale bojím se vyjádřit své city k tobě, protože se bojím, že mě odmítneš.

Když slyším tvůj smích, nebo vidím tvůj úsměv, tak mě to zahřeje u srdce, že ztrácím dech.

Trápím se, když tě vidím usmívat se na jinou a já si moc přeji být s tebou. Tvé čokoládové oči, které mi připadají jak šteněčí, a tvé černé havraní vlasy jsou překrásné.

Jednou ti to musím říct nebo tě navždy ztratím. Prosím, neodmítni mou lásku k tobě, protože už dlouho otrásáš mým srdcem.

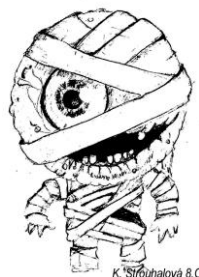
A. Sochůrková 8.A

T. Turšnerová 8.C

PERLIČKY * PERLIČKY * PERLIČKY * PERLIČKY

- 56 . 53 = ?
????
To nemusíte dopočítávat!
To je dobře, já stejně nevím, kolik je 30 . 15
- Medaili získalo 7,5 závodníků.
- Z 10 kg čerstvých hub získáme 15 kg hub sušených.
- Druhy rýmů:
Konvexní a nekonvexní
Shodné a neshodné
- Měřítka mapy:
Dvě města jsou od sebe vzdálena 26 cm. Jedno město má tedy vzdálenost na mapě 13 cm.
- Nejdelší strana pravoúhlého trojúhelníku?
Opona!
- Slovní úloha na sčítání: Dopoledne nám přivezli 5 myši, odpoledne nám návštěva přinesla ještě 3. Kolik máme doma myši?

- Jmenuj nějakého řeckého autora!
Karel Hynek Mácha
- Rostislav povolal dva věrozvěsty, Tintina a Metoděje.
- Co byly duhovky?
Brýle (Keltské mince).
- Co byl Marshalův plán?
Vyhánění černochů.
- Co se stalo roku 1707?
Cromwell něco udělal, bohužel nevím co.
- Kdo byl Galileo Galillei?
Objevil Ameriku!
První člověk na Měsíci.
- Kdo byl Stalin?
První ruský kosmonaut.
- Kdo byl Arpád?
Loď!
- Přezdívka Fridricha Falckého?
Osman („Zimní král“).
- Jaký název má naše hymna?
Vstanou noví bojovníci.
- Co znamená branná povinnost?
Že musíme chodit do školy a učit se.
- Nejčastější otázka na každém školním výletě:
Budeme se zastavovat v McDonaldu?
- Omluvenky:
Včera nebyl ve škole.
Včera přišla ze školy unavená, až vyčerpaná. Nechala jsem ji dnes doma odpočinout.
Omluvte prosím syna, má kašel. To horké počasí nám dává zabrat celé rodině, každou chvíli je někdo nemocný.

NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY * NAŠE ÚSPĚCHY

Matematická olympiáda

Okresní kolo:

Kategorie Z6:

20. – 23. místo Klára Veselá 6. C 5 bodů

připravovala p. uč. Lenka Králová

Kategorie Z7:

8. místo Lukáš Ondráček 7. B 8 bodů

11. - 13. místo Lucie Tvrđíková 7. C 6 bodů

14. místo Matěj Král 7. B 5 bodů

připravovaly p. uč. Eva Hrabánková a Hana Blažková

Kategorie Z8:

10. - 12. místo Vlastimil Trnka 8. B 5 bodů

připravoval p. uč. Jan Matuška

32 řešitelů

24 řešitelů

18 řešitelů

Matematický klokan 2018

Cvrček:

942 řešitelů v okrese

1. - 2. místo

Bárová Anna

3. A

69

26. - 32. místo v okrese

1. - 2. místo

Šmejda Jakub

3. B

69

26. - 32. místo v okrese

3. místo

Vedral Tomáš

3. C

66

39. - 43. místo v okrese

Klokánek:

1070 řešitelů v okrese

1. - 2. místo

Trmíková Apolena

5. B

89

47. - 50. místo v okrese

1. - 2. místo

Zouplna Matěj

5. B

89

47. - 50. místo v okrese

3. místo

Filip Adam

5. B

88

51. - 56. místo v okrese

Benjamin

769 řešitelů v okrese

1. místo

Malý Tomáš

7. C

75

27. - 31. místo v okrese

2. místo

Čálek Michal

6. A

74

32. - 37. místo v okrese

3. místo

Ondráček Lukáš

7. B

72

43. - 47. místo v okrese

Kadet:

621 řešitelů v okrese

1. místo

Štípek Štěpán

9. A

82

6. - 7. místo v okrese

2. místo

Fantová Anna

8. A

74

13. - 14. místo v okrese

3. místo

Balátová Agáta

8. B

64

36. místo v okrese

Pythagoriáda

Okresní kolo:

5. ročník

33 řešitelů

21. - 27. místo

Marian Masarovič

5. A

5 bodů

21. - 27. místo

Adam Filip

5. B

5 bodů

31. - 32. místo

Apolena Trmíková

5. B

3 body

připravovaly p. uč. B. Petrásková a M. Vojtová

6. ročník:

30 řešitelů

9. - 12. místo

Klára Veselá

6. C

5,5 bodu

23. - 25. místo

Milan Pudil

6. B

3 bodů

23. - 25. místo

Matyáš Bára

6. A

3 body

připravovaly p. uč. E. Hrabánková a L. Králová

*NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY * NAŠE ÚSPĚCHY*

7. ročník

5. - 7. místo	Matěj Král	7. B	10 bodů	úspěšný řešitel
9. - 12. místo	Lukáš Ondráček	7. B	7 bodů	
18. - 20. místo	Kateřina Matoušková	7. B	4 body	

34 řešitelů

připravovala p. uč. E. Hrabánková

8. ročník

8. místo	Agáta Balátová	8. B	11 bodů	úspěšná řešitelka
13. místo	Anna Fantová	8. A	9 bodů	úspěšná řešitelka
17. - 18. místo	Maxmilán Novák	8. B	6 bodů	

23 řešitelů

připravoval p. uč. J. Matuška

Hledáme nejlepšího Mladého chemika ČR

Regionální kolo (5 krajů) projektové části soutěže, Pardubice 7. 2. 2018

10. místo M. Hrabánek, M. Vejdělek, V. Drahota, L. Emingerová a T. Skalický z 9. A

na soutěž připravovala p. uč. E. Jelínková

Archimédiada

Fyzikální soutěž pro 7. ročníky (FO kategorie G)

Okresní kolo:

9. místo	Anna Provazníková	7. C	5 bodů
----------	-------------------	------	--------

13 soutěžících

připravila p. uč. E. Jelínková

Bobřík informatiky

Mini

1. místo	Krulišová Natálie	5. A	160 bodů
2. místo	Marian Masarovič	5. A	156 bodů
3. - 5. místo	Antonín Král	5. A	144 bodů
3. - 5. místo	Justýna Trnková	5. A	144 bodů
3. - 5. místo	Adam Filip	5. B	144 bodů

Benjamin

1. místo	Klára Veselá	6. C	205 bodů
2. místo	Klára Brožková	7. A	204 bodů
3. místo	Matěj Král	7. B	200 bodů

Kadet

1. místo	Alice Havelková	9. B	225 bodů	256. místo v ČR
2. - 3. místo	Štěpán Štípek	9. B	220 bodů	344. místo v ČR
2. - 3. místo	Tomáš Skalický	9. A	220 bodů	344. místo v ČR

Výtvarná a literární soutěž (Požární ochrana očima dětí)

Okresní kolo:

1. místo	Lucie Boháčová	2. C
----------	----------------	------

připravila p. uč. H. Vášová

Dějepisná olympiáda

Školní kolo:

1. místo	Michaela Chámová	8. A	39,5 bodu
2. místo	Míchal Drahorád	9. A	38 bodů
3. místo	Agáta Balátová	8. B	35 bodů

připravovaly p. uč. L. Králová a K. Landová

NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY * NAŠE ÚSPĚCHY

Olympiáda v AJ

Školní kolo:

53 soutěžících

Kategorie I. A:

1. místo	Jan Klouček	6. B
2. místo	David Plesnivý	6. C
3. místo	Jana Jirsová	6. B

Kategorie II. A:

1. místo	Matyáš Vejdělek	9. A
2. místo	Veronika Faltysová	9. B
3. místo	Jiří Jirsa	8. B

připravovaly p. uč. Š. Šichová, P. Procházková, I. Trmalová, L. Nešporová

Olympiáda v ČJ

Okresní kolo:

30 soutěžících

Kategorie I. (28 soutěžících)

1. místo	Alice Havelková	9. B	42 bodů
20. místo	Tereza Vyhnánková	9. B	20 bodů

Krajské kolo:

35 soutěžících

12 místo	Alice Havelková	9. B	35,125 bodu
----------	-----------------	------	-------------

připravovala p. uč. L. Švarcová

Recitace

Školní kolo:

1. kategorie - druhý a třetí ročník:

1. místo:	Jana Vojtová	3. C
2. místo:	Vojtěch Javůrek	2. C
3. místo:	Lenka Anhelová	2. A

2. kategorie - čtvrtý a pátý ročník:

1. místo:	Tereza Králová	5. A
2. místo:	Apolena Trmíková	5. B
3. místo:	Natálie Fetterová	4. B
4. místo	Zuzana Veselá	4. B

3. kategorie – šestý a sedmý ročník:

1. místo:	Adéla Försterová	7. C
postoupila do okresního kola		
2. místo:	Matěj Král	7. B
3. místo	Jonáš Dehbi	7. C
4. místo	Hana Vojtová	6. C

postoupil do okresního kola

4. kategorie – osmý a devátý ročník:

1. místo	Jan Semerád	8. A
2. místo:	Tereza Vyhnánková	9. B
3. místo:	Marie Hanzálková	8. B
Diplom za účast	Vasyllyna Husar	9. B

postoupil do okresního kola

V. Mejstřík 6.C

Cadet Grand Prix (závěrečný závod projektu, Křečhoř 30.5.2018)

6. místo	D. Přenosil, J. Bucifal, A. Stoupa, J. Tůma, J. Kloboučník, J. Levora, O. Barták
----------	--

připravovali p. uč. Michal Drápela a Ing. Martin Svoboda

NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY * NAŠE ÚSPĚCHY

Vybíjená (žáci 5. ročníku)

Okresní kolo:

3. místo Adam Filip, Beneš Jakub, Čermák Roman, Jeřábek Lukáš, Marek Kristián, Masarovič Marián, Novotný Šimon, Procházka David, Prokeš Ondřej, Rezek Filip, Sláma Tomáš, Vančura Šimon

McDonald's Cup

Okresní kolo:

Mladší žáci:

fotbalová soutěž pro žáky 1. stupně

2. místo Černík Ondřej, Dastych Šimon, Javůrek Vojtěch, Kubák Ondřej, Litterbach Ondřej, Příbyl Dominik, Vávra Jakub, Vedral Tomáš, Vokounová Linda

Republikové kolo:

Starší žáci:

15. místo Čermák Roman, Förster Lukáš, Jeřábek Lukáš, Jiřík Jakub, Krejza Matěj, Loužil Rostislav, Loužil Tomáš, Marek Kristián, Novotný Šimon, Ondráčková Iveta, Prokeš Ondřej, Rezek Filip, Staněk Matěj
připravovala p. uč. R. Roubíčková

Pohár rozhlasu 2018 (atletika družstev, okres)

Starší žákyně:

2. místo Rytinová Kateřina, Bílková Vendula, Kratochvílová Jana, Dufková Adéla, Balátová Agáta, Šmejkalová Adéla, Horáková Natálie, Pokorná Veronika

Starší žáci:

1. místo Skalický Tomáš, Pazdera Radek, Bílek Ladislav, Šiml Matěj, Douda Lukáš, Polák Tomáš, Vyhnánek Jakub, Trnka Vlastimil, Drahota Vojtěch

Atletický pětiboj 2018 (závod družstev)

Starší žákyně:

1. místo Balátová Agáta, Kratochvílová Jana, Rytinová Kateřina, Dufková Adéla, Pokorná Veronika

Balátová Agáta – 2. místo v soutěži jednotlivců

Starší žáci:

3. místo Skalický Tomáš, Polák Tomáš, Trnka Vlastimil, Slavík Tomáš, Tůma Jaroslav

Skalický Tomáš – 1. místo v soutěži jednotlivců

Dorostenky:

1. místo Šmejkalová Adéla, Bílková Vendula, Horáková Natálie, Vyhnánková Tereza

Dorostenci:

2.místo Pazdera Radek, Bílek Ladislav, Šiml Matěj, Vyhnánek Jakub, Douda Lukáš

Mladší žákyně:

3. místo Tvrdíková Lucie, Vedralová Monika, Rytinová Karolína, Beranová Tereza, Starečková Eva

Mladší žáci:

3. místo Klečák David, Novotný Šimon, Ondráček Lukáš, Zámostný Pavel, Téger Jakub

Přípravka žáci:

3. místo Jiřík Jakub, Bílek Pavel, Zámostný Jan, Jeřábek Lukáš, Krejza Matěj

Jiřík Jakub – 3. místo v soutěži jednotlivců

T. Turšnerová & C

T. Turšnerová & C

*NAŠE ÚSPĚCHY*NAŠE ÚSPĚCHY * NAŠE ÚSPĚCHY*

Atletická olympiáda (okresní přebor)

1. místa (titul Přeborník okresu)	kategorie	disciplína	výkon
Balátová Agáta	DML	dálka	414
Petrásková Martina	DML	1500 m	06:45,3
Vedralová Monika	DPŘ	60 m př.	13,31
Skalický Tomáš	HST	výška	165
Trnka Vlastimil	HML	výška	140
Tůma Jaroslav	HML	dálka	423
2. místa			
Rytinová Kateřina	DML	60 m	8,87
Rytinová Karolína	DPŘ	kriket	29,9
Kratochvilová Jana	DML	150 m	22,76
Bílková Vendula	DST	150 m	21,7
Trnka Vlastimil	HML	150 m	21,04
Trnka Vlastimil	HML	dálka	422
Trnka Vlastimil	HML	60 m př.	11,33
Novotný Šimon	HPŘ	60 m př.	12,21
Novotný Šimon	HPŘ	výška	110
Tůma Jaroslav	HML	výška	130
Roubíček L., Klouda, Douda, Skalický	HST	4 x 60 m	30,9
3. místa			
Bílková Vendula	DST	60 m př.	12,2
Rytinová Kateřina	DML	výška	130
Rytinová Karolína	DPŘ	60 m př.	13,43
Beranová Tereza	DPŘ	kriket	26,28
Vedralová Monika	DPŘ	150 m	25,11
Dufková Adéla	DML	dálka	383
Šiml Matěj	HST	1 500 m	05:28,8
Skalický Tomáš	HST	dálka	513
Bílek Ladislav	HST	300 m	42,5
Roubíček Lukáš	HST	disk	21,32
Procházka O., Procházka D., Zámostný P., Novotný Š.	HPŘ	4 x 60 m	39,48

na sportovní soutěže žáky připravovali učitelé TV

T. Turšnerová 8.C

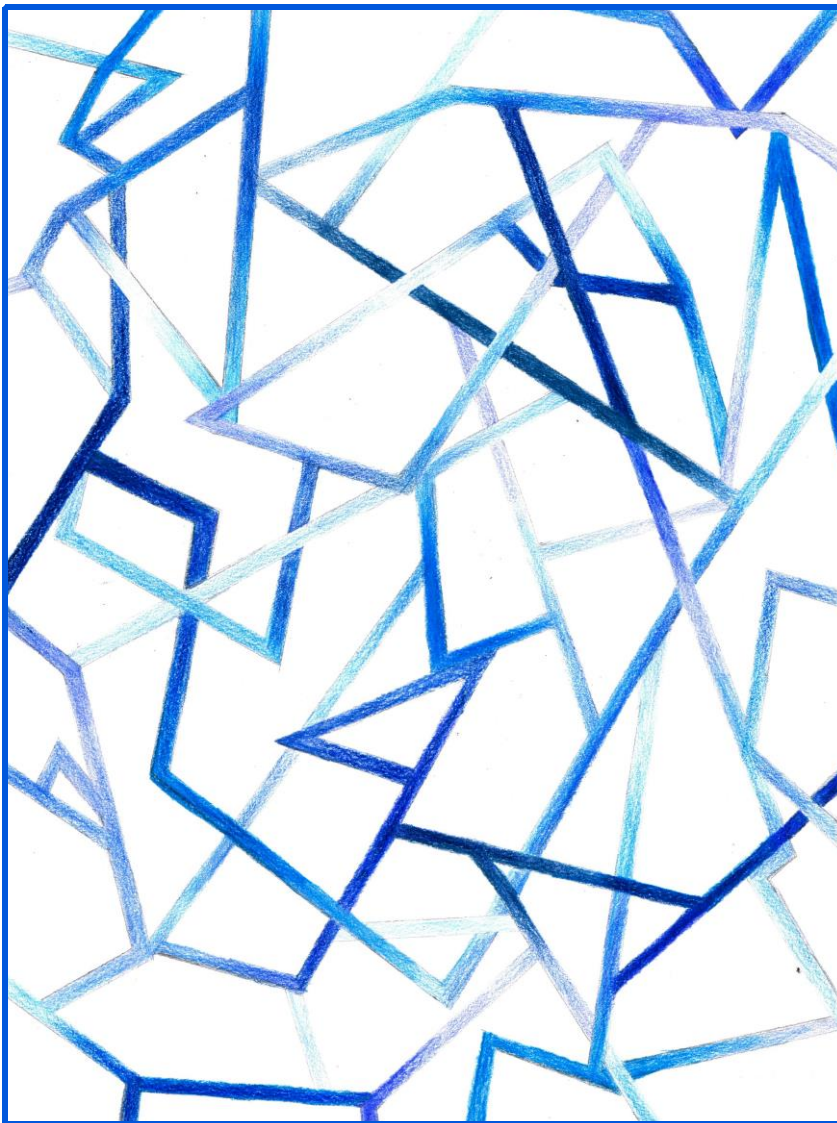
K. Strouhalová 8.C

K. Strouhalová 8.C

K. Strouhalová 8.C

Obrázky na obálce nakreslila K. Nováková